

שאל נוונפל

מה למחדל יום ניפור וلتקצין הביטחון?

מיל', יהודה וגמן נגד השדרוג לסימן 4,⁴ שפורסמו ב"מערכות", ג'יליאן 373, נובמבר 2000).

מה ניצחו האמריקאים

דוגממה נוספת הם התנקים האמריקאים מסוג שרמן, שעיליהם התבבסו בעלות הברית מאוז הפלישה לאירופה, היו נחותים מהטנקים הגרמניים שעדתו מולמים. איז מה? וה לא מגע מהאמריקאים צרפת, לפלווש לנורמנדי, לשחרר את האזרם, לטנקים הטוביים שלו, על גדרות האלבאה.

אם בהיסטוריה עסquine, הרי שניתן להזביע על דוגמאות לא מעטות של תקציבי ביטחון מופרזם, שפגעו בסופו

הפנדס סימן III, שהיה באורה עת הטנק הטרכוי של הוורטאקט, אך תנועת המתה קפה הגבנית על ברית המועצות נבל מה בגל התמוטטות המערך הלוגיסטי הגרמני, החזק והרומי והעתורות הרבות והרעננות של הצבא האדום.

כמו מלחמת יום כיפור, גם מלחמת העולם השנייה יכולה יכולת למד לקחים רכיבים הסותרים את התנדבות רוזנברג לתקציב הביטחון. כך, למשל, אפשר לטעון שהחסוך בגין לחימה אצל הגרמנים נבע מחוורס סדר ארגוני תעשייתי ומפיזור מוגזם של מאמציו הפיתוח והיזיר הבטחוני במהלך מלחמת העולם השני.

ההתפקידים הרבה ב"נשק סודי" – טילים, מסויים סלון, צבאה גרעינית

הלחץ מלחמת יום ניפור יכול להיות הפוך – נמקום להגדיל את תקצין הביטחון, לדאג לתפישת ביטחון מעודכנת וציווילית ולקצונות של שורשות הפיקוד הצבאית

של רבר בביטחון הלאומי על ידי החלשת המשק האזרחי והחברתי. קביעת הגורל של תקציב הביטחון וסדרי העדיפויות שבו היא עניין קשה, שכן הוא מחייב להתחשב על תחויות גיאו-אסטרטגיות, המודעות לטעויות רבות. שיטוט בדוגמאות ההיסטוריות מוכיחות לנו את יש להקים את הארגניה לווייה הזריכים האטיטיים ולוויתור על נושאים שחשיבותם פחתה. הנוגע הוא י"ו"ר הבורסה לני"ע

ורעונות מפורפים כמו סנק האלפנט במסקל 90 טון – גורמה למחסור בתנקים ארכיטיים, גנט"ים, משאיות וכו'. הבעייה הגדולה של הגרמנים הייתה היכולת הבלתי מספקת של אמצעי לחיי מה, ולא ארכותם.

אנך, עם כל הכבוד לשכלול הטכני לוגי הגלום בטנק טרכבה סימן 4, לנגי' רי לא ברור אם ההשקה בטנק החדש עדיפה על השקעה במعدמות נשק אהדות, למשל גנט"שי לחימה כברים (ראה בעניין זה את טיעונו של אל"ט

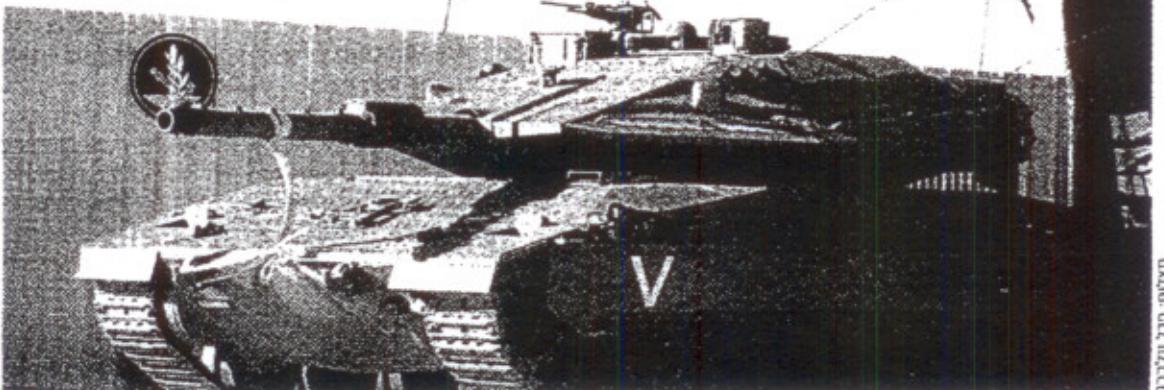
חיים רוזנברג רשי להתגדר לקיצוץ התקציב הביטחון ("אותה הטעתה כמו ביום כיפור", 7.6.06 TheMarker), אך מروع הוא נדרש לדוגמאות היסטוריות מופרכות? יתרון שורנברג צודק וייתכן שלא, קטנותי מלשפט. אבל שני האורו עים היסודותים שאוותם הציגו במאמרו, מהוים, לדעתו, דוקא את אלה הטוענים שנייתן לפחות בתקציב הביטחון. יומם כיפור.

משפע הספרים והמאמרים על המלה מה עולה כי לכישלון סיבות רבות, אך אין לך דבר עם תקציב ביטחון קטן מדי נוקשות מדינית, תפישות מערכתיות וסקיות פיזנן, מחרל מודענין – ומעל לכל יהירה וזלזול ביריב – פשו בגדמות המרי בית והבטחוניות. כל אלה הביאו למחדל, אלא כל קשר לנודל תקציב הביטחון. הלחץ ממלחמת יום כיפור יכול – להיות הפוך מה שאליו חותם רוזנברג – במקרה להגדיל את תקציב הביטחון, הבה נdrag לתפישת ביטחון לאומי מעודכנת ורצינית, לצבא בעל תוכניות מוציאות מכך עיון מציואתיות ולמקצוענות של כל שורת הפיקוד הצבאי. אם היה לנו את אלה ביום כיפור, וקצת פחות יהירה וזלזול, הרי שפוי ההיסטוריה היו שונים.

מה הפסידו הגרמנים

ומכאן לשודות הקרב של מלחמת העולם השנייה. רוזנברג לא דרייך בשקי בע שהבעיה העיקרית של הצבא הגרמני בסוף 41' הייתה הטנק הסובייטי החדרס, H-34. נכוון, ה-H-34 היה עדיף על

טנק מרכבה סימן 4.
האם עדיפה השקעה
במערכות נשק אחרות?

צילום: AP Gettyimages